

Hôm nay ngày thứ bảy, không phải đi làm, Nguyễn Hoàng mới mãi với chiếc máy computer liên tục mấy giờ liền để viết bài. Giờ cơm trưa mới mới, rồi lại mới tiếp tục ngồi trên ghế để gõ máy trang sách và ngủ thiếp đi. Vợ anh dậy, để ông học mới chỉ 6 giờ mà trời đã tối hẳn. Thời tiết ở Miền giữa cuối năm rất mau tối lại còn phải giữ ấm xuống mới giữ, nên sinh hoạt của anh và người luôn chạy đua theo kim đồng hồ mà quên đi mất trời. Nguyễn Hoàng chợt nhớ lại hôm nay nàng đang có hẳn với người bạn cùng sống làm. Nàng đã nhận lại đi chơi với Tâm tối nay.

Tối ngày đầu tiên Miền giữa năm, lần đầu tiên Nguyễn Hoàng nhận lại đi chơi với người bạn trai cùng sống. Nhà thờ và nhà thờ hôm nay bên ngoài trời lại lạnh. Duy Thế ng, đứa con trai yêu quý có người bạn bè cũng đã đến rủ đi dạo với người bạn năm nên cũng vui. Tối ngày Nguyễn Thế, Nguyễn Trang hai cô con gái của nàng đã lập gia đình ra riêng, đã có nhà của, công ăn việc làm vui vẻ vàng, Nguyễn Hoàng có phần yên tâm, giờ chỉ còn lại con trai út duy nhất sống chung trong gia đình. Nguyễn Hoàng rất vui mừng chi cho con, đến nỗi lo cho Duy Thế ăn học thành tài.

Hè rồi, Thế ra trường với mình bạn học sẽ đi toán và đang tìm việc làm. Nó mới học trong đời đang trở thành sự thất vọng hoàn thành bạn phần nuôi dưỡng các con trong niềm vui làm mẹ. Nhớ lại, những năm với trẻ con lúc lập học sẽ xuất hiện theo dõi H.O. có chuyện cười và trò chơi trong tù, qua tiếng đêm Nguyễn Hoàng hát sẽ bản khoăn lo lắng trong hoàn cảnh góa bụa con cô. Nó hiểu lại là Việt Nam trong cuộc sống đói nghèo giữa một đất nước và thay người đi chơi tràn lan những người lo lắng trong xã hội thì cuộc đời nàng và các con sống mưu sinh cũng phải đi tìm, tìm lại mùa mới cùng sống.

Chỉ là thì đã vậy, còn ra đi đến với người bạn phải để ông để anh mới cái khó khăn trong thời kỳ suy thoái. Biết có khó khăn và vượt qua được không? Những dù sao cuộc sống với người đi tìm do, con cái có thể hành tiến thân. Ra đi vì tìm lại các con là để ông anh mới mới giúp đỡ tìm niềm tin phần đầu trong thời gian. Bao giờ giàu thì mua sắm cho con du học với giúp đỡ người trẻ khó khăn học cho bao giờ học hết đời.

Nhưng có vẻ như không thể và nghe, nói được tiếng Anh lúc còn làm cho Miền, những ngày đầu tiên Nguyễn Hạnh đã từng bước dần học tập vào cuộc sống mới. Ngày tháng đi qua, Nguyễn Hoàng quên bạn thân mình và đến mới lại dạy dỗ nuôi dưỡng các con thành người, mong sao chu toàn thiên chức làm mẹ để khỏi phải lòng người bạn đời thân thương đã không còn nữa.

Bây giờ gánh nặng gia đình có phần vơi đi. Nhà của, xe của, những nhu cầu vật chất trong đời sống cũng tạm có để cho cuộc sống với anh bạn và người bạn. Những suy nghĩ với sự an lạc nghĩ về cũng đã bắt đầu nảy sinh. Tối ngày chảnh chảnh trong lao tù Công sự, mặc dù còn rất trẻ, đáng sống để mà, tuy là Xuân tràn đầy, Nguyễn Hoàng vẫn chưa có suy nghĩ nào thêm bớt của. Vui sống bên các con thân yêu ngoan hiền là hạnh phúc nhất đời của người đàn bà trong thiên chức làm mẹ. Nó may mắn còn chảnh bên cạnh lại để thêm người bạn hạnh phúc tuy tìm đi tìm trên đời, những cũng có thể đôi lúc vẫn xảy ra những phiền phức không ai tránh khỏi. Sống, khỏe, vui, buồn, tất cả đều đều, dải dẫu mà anh có nhau khi tình nghĩa với chảnh mới nể ngợm bó. Nó có phải tan đàn gảy gánh giữa dòng thì cũng đâu là sự phận không phận trách buồn chán để để sống trong thanh nhàn tìm kiếm.

Vậy thì lần đầu tiên Nguyễn Hoàng nhận lại đi chơi với Tâm tối nay có phải là mất sai trái cho những đời suy nghĩ hàng có kể từ lúc chảnh qua đời. Nên sống với quá khứ ràng buộc vòng tròn tìm kiếm anh của mất góa phụ học là để tìm do cho anh anh mới mới bắt đầu những đời may mắn sinh người sinh khí mới cho tuổi đời còn lại?

Những nụ cười vui của tôi

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Hai, 03 Tháng 8 Năm 2009 04:40

Những ngày tôi lớn, những dịp kỷ niệm riêng tôi trong gia đình, các con Ngọc Thanh, Ngọc Trang, Duy Thanh luôn có những món quà tặng nhỏ như thiệp mừng cùng những lời chúc mừng thân yêu. "Mẹ ơi! Mẹ đã ngoài 50, Mẹ vẫn trẻ đẹp, duyên dáng. Mẹ là người mẹ tuyệt vời trong suốt cuộc đời của chúng con. Chúng con kính chúc Mẹ luôn vui tươi và trẻ đẹp để chúng con được trở nên yêu đời trong tình thương bao la của Mẹ và trong những hạnh phúc tươi mát của gia đình mình." - Tôi chúc mừng vui vẻ vào các dịp thiếp, thiệp chúc mừng mừng và bày tỏ niềm tham dự chung vui cùng gia đình, khi nào cho họ đã có lời cảm ơn người Mẹ hiền dịu dàng. Còn với Tâm thì:

- Em là người đàn bà tuyệt vời đời tôi với anh. Em thông minh và tài hoa, em biết không? Anh quý em và yêu em.

Ngọc Hoàng sung sướng mừng rỡ những lời chúc mừng ngọt ngào thân thương đó và lòng tràn ngập niềm vui yêu đời như đang là tuổi thanh xuân. Đời tôi với các con, tình cảm yêu thương của người mẹ phải kín, những với Tâm thì chỉ trong những dịp kỷ niệm nào đó. Hơn ba năm rồi để tôi chuyên tâm làm chung công việc bên cạnh Tâm tôi quên đi tình thân trong ý nghĩ tâm đầu, Tâm đã tôi tình yêu chân thành với Ngọc Hoàng. Riêng nàng vẫn kín đáo, hết sức thận trọng, dè dặt có thể những đang để suy xét để phân tích tìm cho mình một giải pháp đáp trả con tim. Ngọc Hoàng vẫn có những giây phút riêng tôi với lòng tràn ngập công tình cảm ào ạt của Tâm, những dù đã có giải pháp đáp trả đang bày tỏ và con tim bắt đầu ngừng lại.

Tôi thêm bước nữa của học phí sống trong quá khứ ràng buộc đời sống tình cảm tàn úa theo thời gian? Với Tâm thì Ngọc Hoàng cảm thấy cũng thế đời tôi có thể chấp nhận cho một chấp nhận là hợp lý mà người phải nhận phải tìm thấy để tôi sống mình yêu. Yêu không chỉ để giải quyết để nâng niu, chiểu chuông cho nhau học để thỏa mãn chấp nhận những ham muốn, mà tôi lĩnh vực yêu để kết hợp hai tâm hồn để sống chấp nhận để sống với hôn nhân, trở thành vợ chồng, xây dựng hạnh phúc gia đình sao cho hợp bày năng đời tính tình. Người đàn bà vẫn những có cái nhìn kín đáo cân nhắc và chấp nhận để đời tình yêu vào vị trí hôn nhân đúng chỗ của nó.

Tôi tác của Tâm xếp xếp. Thời gian Tâm bị giam cầm trong lao tù của tôi của Công sự, với Tâm ở nhà lấy bằng tôi với Việt công. Tâm đến Hoa Kỳ theo diện H.O. với một đứa con gái. Tâm cũng như Ngọc Hoàng đã chăm sóc nuôi dưỡng con ăn học thành tài và tốt nghiệp bác sĩ y khoa. Ngọc Hoàng đã nhìn thấy để Tâm là người đàn ông đúng nghĩa mà nàng đã chấp nhận, có để bày tỏ lãnh đạo tính công nghệ trẻ, hết sức và chấp u khó. Nhìn và biết và chấp biết với, cũng không ngoài mục đích giao thiệp hàng ngày trong tình bày để sống chấp nhận cùng làm một công việc tôi công ty và cũng hết sức kỷ niệm chấp nhận không vượt ra ngoài khuôn khổ.

Những một khi con tim vẫn lên những với lý trí thì coi như khó lòng công nghệ chấp. Một người nào đó đã bày tỏ "Tình yêu là tình bày để tự nhiên bày của đời đời". Và bây giờ... tôi đi tìm người đang bày bày phát ào ạt giải hai quai tim đang âm. Chính vì thế, tôi vẫn bày bày và bày bày khi tan sả ra với với tôi nói tình cảm của Tâm thì tôi bày bày bên tai nàng,

Ngọc Hoàng, anh yêu em, em biết không? anh đang chấp tôi nói tình cảm của em. Thì, trong giây phút công nghệ nhợt nhạt của yêu để sống để sống kích hoạt con tim như một thôi thúc, Ngọc Hoàng đã với tôi lên một nh giải và hai câu tôi tình mà hình như nó đã bày bày sâu trong tim tôi:"Như một tôi, nghe tôi lòng tôi bày bày. Ôi! anh ơi, em đã trót yêu rồi..!!"

Tôi đang bày bày cháy để để tôi thiêu để bày bày ý nghĩ để bày bày dè dặt đã có tôi lâu tôi ng sâu tôi bày bày lòng! Ngọc Hoàng với tôi bày bày nhanh ra bày bày xe sau khi chuyên với "thông để bày bày tình yêu" bé nh thay cho tôi nói tình bày bày người bày bày trai kính bày bày.

Thế là không thể đời lòng, Ngọc Hoàng để bày bày trở thành kỷ để bày bày đã làm cho tình bày bày giải hai người bày bày bày bày đời đời. Tình yêu đang trở thành bày bày bày bày, đang chấp bày bày lên cao. Không

Những nụ cười vui của tôi

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Hai, 03 Tháng 8 Năm 2009 04:40

ba năm rồi, mình sợ phải chờ đợi có một giờ, hoặc ngay cả là, Nguyễn Hoàng không đợi như "Đã đợi ba năm rồi còn gì, giờ chờ khôn có một giờ thôi. Một giờ đợi ng hai tháng, đợi ng lửa, cuống ng nhit, dâng trào. Một giờ đợi đợc t t c , đợc cho t t c , đợc l p đợc y kho ng tr ng n i lòng chờ đợc i p h p ph ng, n i thèm khát cháy bỏng bao lâu rồi cả hai ng i. Khôn trong một giờ đợc cho l a yêu đợc ng đợc c bùng cháy ngùn ngụt trong qu tim cu ng nhit mà t lâu rồi đã héo tàn ngu i l nh, cho cu c đợc i thêm m t l n n a h ng hào ng t ngào t i mát và cho hôm nay...hôm nay Nguyễn Hoàng r t h nh phúc ch p nh n đi bên nhau v i ng i b n trai th t đ th ng vào r p chi u bóng...!

Nguyễn Hoàng cho xe vào bãi đợc u. Nàng đã nhìn thấy Tâm đang b c đợc n c nh xe. Nguyễn Hoàng v i m c a xe mĩm c i, lên ti ng :

- Anh đợc n ch em có lâu không ?

Tâm suýt xoa :

- Anh cũng v a đợc n, là em đợc n ngay. Hôm nay em ăn m c trang đợc m th t tuy t, nhìn em càng tr càng duyên dáng, khi n anh ng m em không bi t chán đợc anh đợc c hãnh di n đi bên c nh em t i nay và....đi mãi bên em su t cu c đợc i c a anh...

Nguyễn Hoàng l m ng i yêu, c i chúm chím :

- Hôm nay và cũng là l n đợc u tiên em đợc bi t dành cho anh. Nh ng mà này... anh Tâm, anh đợc ng n nh đợc m nhé, em ghét l m. Lúc nào cũng ph i trung thành và th t tình v i con tim c a mình, anh có bi t nh th không ?

Tâm bông đùa :

- Vâng ! em nói đúng ý anh. Anh đã phát tâm trung thành và th t tình v i con tim mình trong ba năm rồi, em cũng đã bi t, và giờ đây anh đang đợc t thành " chánh qu ",

Nguyễn Hoàng c i khô hời :

- Đợc đợc i nh th à ! có th t v y không ? Ch a ch c đâu nhé ! Còn ph i xét l i t A đợc n Z đã...gì thì gì, c n đợc n th i gian n a m i có th gi i đợc....

V n n c i sung mãn, Tâm kh ng đợc nh :

- Sao l i không ch c mà còn ch th i gian xét l i ! Này nhé ! Tâm đợc i gi ng ngâm khe kh " Nh m m t l i, nghe ti ng lòng th n th c. Ôi ! anh i, em đã trót yêu r i..! Đợc y ! em th y ch a ? B n án đã đợc c quan Tòa đợc đợc ng công b trên gi y tr ng m c đen, gi thì ph m nhân có trách nhi m ph i thi hành b n án. N u ph m nhân c ng ch , hình ph t này s gia tăng. Càng gia tăng hình ph t, ph m nhân càng c m th y h nh phúc trong ni m vui ch p nh n đ đợc c thi hành v i ni m hãnh di n t hào đợc y em. Ch c ch n nh đợc đợc vào c t. Ch c l m ! G không ra. Em bi t không ? Không có v n đợc h i t đợc ph i xét l i. Nguyễn Hoàng im l ng, nghe lòng nôn nao ni m vui r o r c. Nàng th th :

- Anh t n công...em t i t p không m t k h . Anh ghê g m l m ! anh có bi t không ? Anh tr n áp em đợc không còn ngổ ngách ph n ng.

Cu i cùng ch ng còn bi t ph i nói gì v i anh, em ch còn bi t nói... em đã yêu anh, ch u ch a ông t ng ? Tâm ph n kh i đón nh n l i nói ng t ngào c a ng i yêu, choàng tay qua l ng nàng đi t ng b c t parking lot v h ng Park Theatres. Tâm ti p t c chậm ch c vui đùa :

- Anh ch c n em nói v i anh ba ti ng em yêu anh mà h n ba năm rồi anh đang ch đợc i đợc nghe em nói, th đợc em, không gì h n và giá tr h n n a, em hi u nh th , bi t không ? Anh cũng mu n nói thêm em nghe, đợc thi hành b n án m t cách nghiêm túc và có hi u qu t c th i, ph m nhân ph i t ng b c chu toàn trách nhi m mà quan Tòa đã phán : " H t g n h n em vào g i m ng. Cho h n man đợc i gi a vòng tay ". đợc r i ph m nhân cho dù có " x u", " cho dù có " ng t" đi trong men say, cũng không ân h n..!

Nguyễn Hoàng quay nhìn Tâm trân tr i không ch p m t, khuôn m t ng h ng đợc i kh h ng yêu

...nói bông đùa không kém :

- Ghê thế nhá !? Ghét anh quá à, anh biết không ? Mà ai cho phép anh vậy ? Trong mắt chị ng
mắt nào đó thôi. Nhưng mà... anh Tâm à, em nói anh nghe nhé, nếu anh đã phải yêu y như
nhé thế, phải nhân từ có thể phải cố gắng chờ đợi, chờ đợi không kịp trở tay, sung sướng mà
chết, hạnh phúc mà chết, chờ không xong, cũng không nghĩ anh nói đâu. Chị hiểu không
? Không hiểu thì anh thú nhận ngay, may ra quan Tòa chấp hành, giám sát hình phạt, chứ
nhé thế đó anh.

Cả hai cùng cười thú vị trong sự bông đùa rồi thì là yêu thương tình tứ, và đang nghĩ ngây trong
men yêu đương ngọt ngào ngọt ngào tràn ngập trong lòng.

Tôi thì bây giờ, trùng vào ngày hôm nay, nhớ anh đã đi xem phim để chị có thể đi hát chị
mua vé, chị xem phim. Tâm dịu dàng yêu len lỏi qua đám đông để đi tìm anh ở cửa bán vé.
Trời hôm nay như buổi chiều và như nắng gió mát se da. Người anh nép sát vào người tôi tìm hạnh
phúc. Nàng nói với anh :
- Anh à, ngày mai anh con trai của em nó biết sao chị em đến nhà bạn gái của nó có chút việc
của em. - Việc gì, có hẹn trước không ?
- Con em biết là để biết mắt và làm quen gia đình bên đó.

Tâm nheo mắt cười giòn giã :

- Hà ! em hiểu sao có thêm vui gia đình rồi. Em đã biết gì về tông ti nhà họ chị à ?
Người anh thì dài : - Em chị biết gì chị, chị nghe Duy Thành nói với em như vậy ngày hôm
qua. Không biết nó đã yêu con như nào mà nó đâu kín không cho em biết thêm đi đâu chị. Con
cái gì này đây là như thế.

Tâm phớt lờ :
- Con cái bây giờ khác ngày xưa rồi. Việc Nam. Cha mẹ chị còn có trách nhiệm là lo làm tròn bổn
phận theo ý kiến chúng nó. Vì ý kiến chúng nó bây giờ là quan trọng để quyết định mọi công
việc. Chị không như ngày xưa cha mẹ đi đâu, con nghe lời cha mẹ làm theo ý
kiến mình sao phải. Người anh đứng tình :

- Thế do hôn nhân mà anh. Họ thích thì yêu nhau không phải ràng buộc, gò bó trong khuôn phép
nào, và như thế sau này có chuyện gì không phải chúng nó không trách chị cha mẹ phải không
anh ?
Tâm mỉm cười phân trần dần dần :
- Nếu trách con cái thì ai trách chúng mình đây ? Chúng ta bây giờ cũng chị em khác nào... thích
nhau, yêu nhau, đừng có sống bên nhau thì thế hạnh phúc ai trách ai ?
Người anh phớt lờ :
- Đều cả nhá là anh... anh công em thì phải đó nhen. Ghét anh lắm. Anh nghe em hạnh phúc nè, ngày
mai anh có thể cùng đi với em đến nhà bạn gái của con trai mình để anh không
Em của anh có anh đi cùng em cho vui.

Nét mắt Tâm rưng rưng :

- Anh sẵn sàng đi với em... anh chị em mình sao gặp mắt anh vui, chị vui bên kia tha hồ nói
chuyện...chị là vui lắm, cũng vì...anh chị anh làm vui với ai. Anh cũng muốn tiếp tành
chuyện vui gia... mai mắt còn lo cho con gái mình nữa.
Chết như ra đi gì, Tâm với nói tiếp :

- Nhưng có thể... có thể không đi để anh vì... vì Thiêm My con gái của anh nó biết là ngày mai nhà
có khách quý. Anh thấy con như thế để anh làm đẹp nhà của anh suốt ngày hôm qua, chị em bông chị
hoa tím lúm, mua sắm nhớ anh ăn, nhớ anh uống...Anh có hạnh phúc thêm con anh biết có khách quý,
ngày mai ba như thế anh phải có mặt để con gái thiêu. Anh nghĩ con nó nói bông đùa, nhưng có
lẽ nó đang cài đặt chị em party như mọi ngày cô em chị bác sĩ tân khoa anh ra trường, còn có

thì có cả người tôi lên đến ăn mừng vui nhộn sau bao nhiêu năm công lao đèn sách. Em không buồn, anh mời em và cháu Duy Thành đến chung vui với gia đình anh. Họ nh xoay chuyện với đến :

- Anh Tâm đã "dòm ngó" cho Thị M My nào chưa nhỉ ?
- Con mời ra trình bày, đang thực tập các bệnh viện. Anh chưa có dự tính gì. Có lẽ cũng phải do Thị M My đến theo mẹ của Duy Thành, con em. Thị M My này, sống xa xôi vẫn minh, nhưng quy định của cha mẹ là tha và khó chấp nhận. Hay là...anh đừng nghĩ với em...chúng ta cùng làm vui với nhau, xét ra cũng "môn đăng hộ đối". Bên kia, bên bác sĩ, cha mẹ đôi bên đều là công nhân, đến gần gần nhau, cùng màu da tiếng nói...biết ăn cơm rau, cá kho tiêu đến nếm, em chịu chứ ?

Người họ bắt chuyện, trở mặt nhìn trình bày Tâm, thì đều phẫn nộ :

- Anh nói cái kiểu chi chi mà kiểu cợt vớ vẩn ? Nghe đâu mẹ mẹ chàng rể tí nào. Làm vui với anh, nghe nghe chớ ? Làm vui với anh...thì anh không được quyên yêu em nữa đâu, chịu như thế, thì em chấp nhận liền, anh phải gọi em bằng gì... chứ vui, anh dám không ?

Tâm gật đầu :

- Ồ ! à mà... không được ! không được ! nhưng mà...anh cũng cảm thấy có thể được...cả hai. Có ai bắt tôi bắt với gì đâu. Luật pháp chấp ngăn cấm, vì là từ do hôn nhân như anh và em với có ý kiến. Người họ cười xòa, mừng yêu :

- Anh thật vô cùng tham lam thật rồi..! Vợ yêu em, tôi và đòi làm vui với em. anh "hết giờ" hết. Em hỏi anh, thì con cái của chúng nó sống gọi anh và em bằng gì...có lẽ gọi...vợ và bà N, và ông Ngo, còn ông N và bà Ngo biết đâu mẹ tiêu chấp nhận thật. Sao tréo còng ngo ngo thật. Em nhất định không chịu đâu. Anh hết thật rồi. Họ im. Ghét anh quá à !

Tâm bỗng đùa giỡn thích :

- Mình phải "cười trối" tình cảm cho em. Này nhé, ban ngày anh sống gọi em là cháu vui...cháu vui hỏi... còn ban đêm thì... anh gọi em là ...mình... mình hỏi ! Anh thấy không có gì khó khăn, trình bày. Cũng đúng phép tắc mà làm. Còn chuyện con cái chúng nó gọi Ông, gọi Bà gì đó mình tính sau. Chấp nhận mất gì đâu. Anh thấy cũng được cảm, đâu có gì trình bày, em thấy nghĩ xem. Người họ hỏi mẹ tôi, tôi và Tâm thật đáng ghét và kéo tay chàng tiếng đến ở của bán vé đi lấy vé : - Anh thật ba phải,..chịu không nhỉ. Em không muốn bàn đến chuyện đó nữa. Anh khéo tên công việc và cả thuyết phục em. Gọi là im !

Sau khi chọn phim và lấy vé, hai người sánh đôi đi dọc theo hành lang tìm phòng chiếu xuất phim ghi trong vé. Giây phút này, Người họ thực sự cảm giác nụ cười họ như phúc tràn trề tôi mắt đang nhắm đến trong cửa sổ mà qua bao nhiêu năm rồi đã ngỡ yên tĩnh sâu thẳm cõi lòng. Người họ đang thực sự yêu Tâm cười ngạo nghễ, yêu say đắm, yêu si mê quay quắt nóng bỏng, yêu như chưa từng bao giờ biết yêu, được yêu, mà bên ngoài cảm vẻ nể dè dặt dặt kín đáo. Sòng đùa của Tâm và đòi làm vui, nếu chuyện thực sự xảy ra, thì cũng khó có thể quy định được. Ông bà ta đã bảo "-Xui gia chớ có tèm hèm. Xui gia như thế anh em mất nhà". Dù sao chẳng nữa, Người họ không thể mất Tâm nếu phải đánh đổi mất đi điều gì đó bất khả kháng cũng không thể được. Nghĩ là nghĩ, nằng nằng chuyện chấp nhận bao giờ xảy ra như thế để chấp nhận biết tính sao.

Trong tối nay, niềm vui đã lên lên, bùng phát phẫn kín suốt xuất phim giữa hai người như một chuyện đến nụ cười họ như phúc trề trề và rồi an bình cười đến của người đàn bà đã mất mài chu toàn trách nhiệm làm mẹ trong hoàn cảnh tồi tệ mà Người họ đã nắm bắt được trong tay bằng nụ cười và sự nhún nhường của mình. Nàng chấp nhận như một đến như một phó thác theo suy nghĩ và cảm xúc...

Buổi sáng thật êm, vui vẻ ngọt ngào. Bên ngoài nhợt nhạt không đến, như cóng. Người họ đã

thực giờ cứ lâu như ng vẫn còn quẩn ng nghĩ thì t chốt trong chăn ấm chửa muồn bồng ra khỏi giường. Hôm ngày trong cuồn sng bồng Ngồn Hồn nh luôn có sng sng p xng công viồn đầu vào đó, đợ tợ o sng thoỏi mái tinh thồn và nhợ p nhàng trong tợ ng công viồn. Nợ p sng đợ c thân đã bao năm qua tợ o cho nàng thói quen nhợ ng suy tính và quyợ t đợ nh đợ n phợ ng mợ i vồn đợ vào mợ i buồn sáng khi nàng vửa thợ c giờ c còn đang trong chăn ấm nợ m êm. Sáng hôm nay trong im vồn phòng ngợ xinh xồn, ngoài nhợ ng suy nghĩ thợ ng lợ công viồn hợ ng ngày, tâm hợ n nàng xồn xao bợ i nhợ ng giây phút đợ bên nhau vồn Tâm đêm hôm qua thợ t kợ đi u, hợ nh phúc. Cái hợ nh phúc cuồn đợ i cợ a con ngợ i thợ t chợ ng chợ c, đợ m đợ hợ ng vợ yêu đợ ng khi nàng chợ p nhợ n nợ hôn đợ u cợ a Tâm trợ c khi chia tay ra vợ khi n cho Ngồn Hồn nh tợ đợ i toàn thân trong vòng tay cuồn ng nhiợ t cợ a ngợ i yêu. Ngồn n khoái cợ m tuyợ t vợ i đã có lợ i đợ c sau bao nhiêu năm phợ i sng trong cợ đợ n gợ a bợ a. Chính đó là đợ u kợ đi u nhợ t trên đợ i khi mình đã tìm đợ c ngợ i mình yêu, và cũng thợ t thú vợ trong tình yêu khi cợ hai cùng gợ t đợ u chợ p nhợ n. Hợ ng vợ tình yêu đang bùng phát ngồn ngợ t sôi sợ c trong tim. Nó đã đợ c chợ n lợ a đợ nâng niu, gồn giờ và trân quý. Ngồn Hồn nh khe khợ gợ i thợ m tên ngợ i yêu. Anh Tâm đợ i ! em yêu anh, em đang nghĩ vợ anh, anh có biợ t không, anh cợ a em ? Có tí ng gợ cợ a nhợ bên ngoài, tí ng Duy Thợ ng hợ i vợ ng vào :

- Mợ i, mợ đã đợ y chợ a ?

Nghe tí ng con trai gợ i, Ngồn Hồn nh còn đang chợ i vợ i trong cợ m giác hợ nh phúc êm đợ u, nàng trợ lợ i vợ i con :

- Mợ vửa thợ c giờ c, con chợ mợ chút xíu nhợ !

Ngồn Hồn nh lợ m bợ m. đợ y chợ t, hôm nay phợ i lo công viồn cho con lợ i quên khuợ y đợ mợ t. Sao mình hợ quá ! Nàng mợ mợ cợ i, lợ i làm xui mợ t lợ n nợ a, nhợ ng không làm xui vợ i anh Tâm cợ a mình đâu nhợ. Vợ y là mình đã già rợ i còn gì, đang trong cái tuợ i có xui gia. Nhợ lợ i hai cuồn cợ hôn nhân trợ cợ a Ngồn Thợ , Ngồn Trang nàng đã có hai gia đờnh xui gia đợ u đợ các tí u bang xa. Hợ đợ u có đợ vợ đợ chợ ng không phợ i gợ a bợ a, cợ i cợ t nhợ mình. Nghợ đợ n mình lợ m lúc cũng tợ i thân. Cợ i hợ i xong rợ i, hai bên xui gia ít khi gợ p mợ t thăm viợ ng chuyợ n trò nhợ ngợ i xợ a đã nói " Bà con ngày càng xa, xui gia ngày càng gợ n". Thợ nh thoợ ng chợ gợ p nhau thăm hợ i sợ c khoợ trên đợ n thoợ i.

Ngồn Hồn nh thợ m đợ c ao phợ i chi anh Tâm cợ a mình hôm nay không bợ n thì có thợ mợ i anh đợ y cùng đợ cho có " đợ vợ , đợ chợ ng" vợ i ngợ i ta. Biợ t đâu xui gia này lợ i cũng đợ cợ p không nhợ mình. Suy nghĩ rợ i đợ ra e thợ n sợ ng sùng đợ n đợ mợ t làm sao đợ y ! không biợ t mình có nên làm nhợ vợ y không ? con cái sợ suy nghĩ thợ nào vợ sợ khác thợ ng cợ a mợ , chiợ u theo ý mợ hoợ c phợ n đợ i. Ngồn Hồn nh lợ i đang lo lo suy tính công viồn. Con nàng chợ nói ý đợ nh này trong sáng hôm qua, rợ i nó biợ n mợ t tiêu, chợ ng kợ p hợ i han gì thêm. Thợ ng thì bên nhà trai qua nhà gái làm quen tìm hiợ u ít ra phợ i có chút lợ vợ t quà cáp theo tợ c lợ ông bà xợ a truyợ n lợ i, chợ đợ tay không nhợ thợ này coi sao đợ c. Nàng vợ t bung vợ i xuợ ng giợ ng bợ cợ ra khỏi phòng.

Ngồn Hồn nh nhìn thợ y con đã quợ n áo chợ nhợ tợ , đang ngợ i uợ ng cợ phê xem tivi chợ đợ i tí i phòng khách thợ t thợ n nhiên. Nhìn đợ ng hợ đã 9 giờ. Nàng ngợ i xuợ ng ghợ đợ i đợ n vợ i con :

- Duy Thợ ng, mợ hợ i con. Nhà bợ n gái cợ a con gợ n hay xa ? Sao con không cho mợ biợ t trợ cợ công viồn vài ngày đợ mợ lo liợ u.

- Thợ a mợ , nhà gợ n đây thợ mợ đợ . Con đã đợ n vài lợ n rợ i. Con nhợ n thợ y chợ ng có gì đợ mợ phợ i bợ n tâm nhợ mợ nghĩ. Mình đợ n đợ nói chuyợ n, làm quen và biợ t nhau giợ a hai gia đờnh mà mợ .

Nghe con nói, Ngồn Hồn nh mợ mợ i vợ cái ý đợ nh cợ a thợ ng con muồn n "ba bó vào mợ t hợ " đợ n giợ n nhợ nó suy nghĩ. Nàng hợ i :

- Vợ y con quen vợ i bợ n gái con bao lâu rợ i ?

- Thưa mẹ, đã hơn một năm rồi mẹ ...
- Nó làm nghề gì, và ở đâu vậy con?
- Bên con vừa tốt nghiệp ra bác sĩ đang còn trong thời gian thực tập.
- Nó tên gì vậy con? - Mini My Lee.
- Nó còn đi cha đi mẹ không con?
- Thưa mẹ không. Chỉ còn cha.

Vừa nghe con nói, Ông cố nhún vai thoáng chút ngạc nhiên và thất vọng. Sao giờ nghe gia đình anh Tâm. Không lạ...hử! Cũng có thể một vài sự trùng hợp. Ông cố nhún vai hỏi con:

- Vậy cha của bên gái con làm gì, ở đâu, con biết không?
- Thưa mẹ, con chưa đi đâu rõ. Con chưa bao giờ hỏi Mini My Lee và con cũng chưa biết một ông gì.
- Ông cố nhún vai hỏi:
- Bên gái con đã đi nhà mình lên nào chưa con?
- Dì, đôi lần mẹ, thỉnh thoảng lúc mẹ đi vắng.

Ông cố nhìn Duy Thế ngẫm nghĩ rồi thở dài. Mọi người cho con, lên rồi mà tính tình còn rất ngây thơ. Mọi người ai đó đã nói, con trai ở với mẹ với n là con trai. Nhưng con trai ở với cha sẽ là người đàn ông đúng nghĩa. Duy Thế lên lên với vóc dáng, tâm tính đều giống người Nghĩ, người bạn đời yêu dấu đã mang đến cho nàng trẻ với những phúc trong cuộc sống hôn nhân. Giờ đây anh không còn nữa, con cái của anh đã lên khôn, nên người và đang yên bề gia thất. Anh phải học các con chúng mình, anh Nghĩ ơi. Ông cố nhìn xúc động nhìn con trai qua hình ảnh thân thương của người chồng ngày trước, nàng bé nhỏ đến như giờ con yêu mẹ hỏi:

- Con đang thất vọng yêu thương Mini My Lee và đi đến làm là cái gì, hãy cho mẹ biết rõ ý định nhé. Duy Thế gật đầu:
- Thưa mẹ, đúng vậy. Chúng con đã cùng đi đến nhà mẹ và đi về đâu vào đó, chỉ còn chờ thời gian cùng sự chấp thuận của hai bên gia đình.

Ông cố nhún vai hai tay lên vai con xoa nhẹ đầu con. Nàng nói với con:

- Nếu con thấy hợp thì tiến đến hôn nhân theo ý chúng con mẹ. Mẹ sẽ có trách nhiệm lo công việc cho con. Mẹ không có gì phải lo ngại hai con yêu nhau. Con lập gia đình rồi sau này mẹ sẽ có cháu nội em mừng. Nếu người mẹ có duyên, mẹ đâu còn lo lắng gì nữa. Mẹ vui mừng các con. Đó là niềm vui và sự hạnh phúc của mẹ. Duy Thế ôm chầm hai bàn tay mẹ kéo áp sát vào ngực mình:

- Con cảm ơn mẹ. Mẹ là người mẹ vô cùng tuyệt vời của ba mẹ em con. Ba con đã không còn nữa, chỉ còn mình mẹ và mẹ đã từng nuôi dưỡng chúng con. Nếu ba con còn sống, chắc hẳn ba con còn vui hơn nữa, phải không mẹ?

Ông cố nhìn càng xúc động rồi nói chuyện với mẹ bày tỏ lòng biết ơn của con. Nàng nhìn con say sưa với ý nghĩ bất chợt mẹ nói chuyện cho con biết rằng con cũng đang có người cha khác cũng tốt tuy nhiên với nhà cha ruột của con ngày trước. Người cha khác của các con hôm nay mẹ đã quên đi, mẹ đã quy phục theo theo do ý mẹ. Ông cố suy nghĩ, đến đó mẹ nói cho con biết đi đâu này người mẹ ơi, không biết con có phải đi về đâu làm của mình hay không? Nàng hỏi con:

- Con đừng nói chút nhé. Mẹ sẽ chờ đợi rồi chúng ta cùng đi.

Ông cố nhún vai với vào phòng tắm, rửa mặt trang điểm. Hôm nay, nàng chọn chiếc áo dài màu tím sẫm hoa cà có đính kim tuyến óng ánh để đi với xui gia đình. Sau khi trang điểm, nàng nhìn vào gương trong chiếc áo dài bó sát nổi bật làn da trắng mịn màng và những nếp nhăn nhỏ xíu trên trán. Khuôn mặt vẫn còn duyên dáng, căng thẳng, mịn màng, tươi trẻ. Mái tóc đen mượt bóng bẩy như đôi vai thon thả. Ông cố nhìn sung sướng ngẩng đầu trước nhan sắc

Vợ n còn duyên dáng khi cái c của mình khi tu tôi đi ngày lên cao. Nàng tôi mãi như th không
ng mình vợ n còn trẻ đẹp, vợ n còn đẹp trong chiếc áo dài truyền thống quê hương muôn
thu này. Thì ra, Ngọc H không may ngọc nhiên mới là bạn bè cùng lứa trẻ trẻ vợ nhan
s của c của mình và dòng như còn có vẻ gan t. Nàng nghĩ đến Tâm và các bạn anh đến c
ngay bên cạnh mình lúc này để nhìn ngọc, để đến yêu và đến nuôi chi u. Niềm các
trong th ng như ngọc i bạn trai yêu quý căng đ y th ng giây phút.

Khi bạn c ra khỏi phòng, Duy Th ng nhìn th y m, nó s ng s ng c nhiên rồi trẻ trẻ :

- M, con nhìn m hôm nay...m là...m t giai nhân ! Con nghĩ rằng ba con bạn t h nh th t đó.

Nh ng mà m à...Duy Th ng ng p ng ng b l ng câu nói.

Ng c H nh ch t thoáng bu n :

- M cảm ơn con đã nghĩ đến h nh phúc của ba m. Hình như con còn có gì như bạn nói ? -
Th a m, không có gì...có đi u... Duy Th ng nhìn m mỉm cười...Con nghĩ m có thể làm ng i
ta...điên đ o...cái ông...già...s p có thể trở thành xui gia với m đó. Con nghĩ cho vui với m.

M tha l i cho con. Nghe con nói, Ng c H nh m ng yêu :

- Tại sao con biết ông y điên đ o vì m. Con ch a biết m t ông ta mà. M thì ch a bao giờ
nghĩ đi u gì h t. M lúc nào cũng giận lòng với ba con ngày trẻ c.

- Con xin l i m. Duy Th ng cười khúc khích. Con th y m còn trẻ đẹp, duyên dáng con nói đùa
và nh t là con cũng có quy n...hy với ng cho m.

Duy Th ng ng ng xe nói :

- Đây là nhà bạn gái của con đây m.

Hai m con bạn c xu ng xe, v a lúc m t cô gái dáng đẹp đ u dàng, m nh mai, nét đẹp ngây thơ
trong trẻ ng, m c váy ngọc màu đen, tóc c t ch m vai, da đẹp h ng hào, nét m t t i vui t
trong của nhà bạn c ra, t i c i g t đ u chào khách

- Hello...! anh Th ng..!Em đang ch anh đến. How are you ?

Nhìn th y Ng c H nh, ngọc i con gái kh ng l i vài giây. Duy Th ng ch m mình gi i thi u.

Anh gi i thi u em,...m của anh.

Th ng nói với m.

-Th a m, đây là Mini My Lee bạn gái của con mà con đã th a chuy n với m v a rồi.

Mini My Lee cúi đ u, l phép :

- Con kính chào bác. Con kính m i bác và anh Th ng vào nhà.

Đ t l i, Mini My Lee bạn c t i trẻ c m của m i khách đi vào. Tiếng nh c t phòng khách v ng
ra êm , đ u dàng. Ng c H nh kín đáo quan sát ngọc i con gái mà t ng lại r t có thể s trẻ
thành đ a con dâu yêu quý của gia đình. Trong m t thoáng, nàng cảm nh n đ c r ng Mini My
Lee là cô gái có nét đẹp kh ái, lanh l i, khôn ngoan và trí th c đ c th hi n qua phong cách
và s c nét đôn h u. Đã th, Mini My Lee là m t bác sĩ v a m i ra trẻ ng. M t bác sĩ ph i c n có
lòng v tha và bác ái, luôn yêu quý quan tâm b nh nhân. S kh i, Ng c H nh cảm th y có ph n
v a ý cho s l a ch n của con trai mình.

- Th a bác, kính m i bác ngọc i ngh. Mini My Lee nh nh ngọc l i m i khách, và đ a tay ch
gh m i Ng c H nh ngọc i. Con kính m i bác dùng trà nóng con v a pha. Con cũng xin phép bác
con lên l u m i ba con xu ng t p chuy n với bác. Xin bác vui lòng...ch chút.

Ng c H nh đáp l i m i của Mini My Lee trong ánh m t và n c i vui t i đ y thi n c m :

- Bác cảm ơn Mini My Lee nhé. Cháu c đ bác t nhiên.

Mini My Lee bạn c với lên c u thang. Ng c H nh v n t p c kín đáo quan sát nàng dâu t ng
lại Mini My Lee qua t ng c ch, dáng đi, l i nói. Phòng k bên đang có s hi n di n m t s cô
c u cùng l a tu i với Mini My Lee, có l là bạn bè của hai đ a nó. Duy Th ng cũng đang nh p
b n với chúng.

Phòng khách bày biện trang nhã, gọn gàng, xinh xắn. Bông hoa tươi thắm tăng thêm nét đẹp thanh nhã và sự ấm cúng của gian phòng. Nhìn chung, căn nhà sạch sẽ, ngăn nắp, và lịch sự thể hiện ra ngoài. Không có vật gì thể hiện thái độ khoe mẽ và lố bịch.

Nguyễn Hoàng cầm tay người và dõi dằng thích nghi vào cuộc sống của gia đình này qua hình thức bên ngoài. Nhà của sạch sẽ đẹp mắt như thế này phải có bàn tay khéo léo của người đàn bà. Nhưng con trai nàng bé là Mini My Lee mới mới. Nếu thế thì nàng dâu tươi trẻ cũng khá đẹp đang công việc nhà cửa, học là người chị nhà đã có vợ chồng. Ý nghĩ khôi hài chợt hiện khi Nguyễn Hoàng bắt gặp cái nhìn của mình không đâu vào đâu của mình.

Chỉ năm phút nhìn chằm chằm nhà xuống chào hỏi tiếp khách. Nguyễn Hoàng cầm tay hơi khó chịu. Duy Thế ngồi vui vẻ bên bàn ba chân, rồi quay ra nhìn phòng khách đẹp của bên của mình.

Duy Thế hỏi như sau :

- Thế à, mới thấy Mini My Lee của con thế nào ?

- Bên gái của con đẹp thế nào, mới thấy ý đẹp.

- Con cảm ơn anh. Đây...mà, bên bé chúng con thì gọi là Mini My Lee nhưng trong gia đình thì gọi là nàng là Thiêm My đó anh. Mẹ anh gọi là Thiêm My cho thân mật anh.

Nghe con nói, Nguyễn Hoàng ngạc nhiên tự nhiên cầm tay bé rồi, không lẽ....sao lại là Thiêm My nhỉ. Hay là..

.Chợt có tiếng chân người từ cửa thang bước nhanh xuống, hai mẹ con bước lên câu chuyện.

Nguyễn Hoàng còn đang trong nỗi hoài nghi về cái tên Thiêm My, nhưng nàng cũng vội đứng dậy kéo vạt áo thướt tha, đưa tay vén gọn mái tóc búi búi ra phía sau, thì vừa lúc Nguyễn Hoàng thấy Tâm đứng sững sờ trước cửa thang nhìn nàng trân trọng, bên cạnh là Mini My Lee...là Thiêm My, trong lúc Nguyễn Hoàng cũng vô cùng ngạc nhiên nhìn Tâm trong ngỡ ngàng luống cuống.

Cuộc gặp gỡ không sắp xếp, không đợi chờ nhấc chân, lúc họ gặp, mới đi tìm đã đang như chào đón trước cửa bên của mình bình thường gặp hai người.

Tuy nhiên, chợt thoáng vài giây của Tâm nhìn Nguyễn Hoàng như nhìn ra điều gì sống động tự nhiên cuộc gặp gỡ hôm nay có thể phải chấp nhận trở thành chuyện đã rồi không thể chối cãi mà đêm hôm qua hai người đã nói đùa bên nhau rồi phải chấp nhận.

Giờ đây chờ sau vài giây ngỡ ngàng khó xử này, đành chấp nhận, và còn lại là niềm vui, nhưng lý thú bất ngờ đang náo náo trong lòng mọi người.

Tâm cười rồi ngó bé của mình đứng nhìn Nguyễn Hoàng :

- Em, không hiểu mà gặp, dù có thể chối cãi thế nào cũng không được. Anh đâu ngờ hôm nay em đưa con em, cháu Duy Thế đến nhà anh xin cưới hôn với con gái anh là Thiêm My. Thật vinh dự cho hai gia đình chúng ta. Chuyện như thế, mình chỉ còn phải đứng tình với các con, chứ biết tính sao ?

Nguyễn Hoàng nhìn còn ngỡ ngàng, nàng cúi mặt, hai tay bấu vào vạt áo, e thẹn :

- Em...cũng thế, chỉ biết nói sao. Thôi thì...như anh nói. Em đâu có ngờ con cái chúng ta...đã quen biết nhau như thế này.

Hai người nhìn nhau trong nỗi ngỡ ngàng tình, cùng cười bình tĩnh trước đám trẻ đứng quy tụ công việc cho con, trong lúc Thiêm My và Duy Thế thì đang ngạc nhiên trước thân mật của hai thân sinh mà trước đây chúng ngỡ rằng đang còn xa lạ. Thiêm My vội hỏi :

- Thế à ba, ba và bác đã quen nhau từ trước rồi sao ? Chúng con đâu hay biết.

Những nụ cười vui tươi

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Hai, 03 Tháng 8 Năm 2009 04:40

Nghe con gái hỏi, Tâm chậc a vâng trả lời. Chàng chậc ghồ mớ i Ngồ c Hồ nh ngồ i rồ i cùng ngồ i xuồ ng ghồ đồ i diồ n. Tâm bớ o Duy Thồ ng, Thiồ m My cùng ngồ i xuồ ng ghồ kồ bên. Tâm giồ i thích :
- Ba và mớ cớ a Duy Thồ ng đang cùng làm viồ c chung tớ i công ty, vì thồ mớ i quen thân nhau. Thồ c ra, thì cớ hai ngồ i không ngồ hai con yêu nhau và đồ tính chuyồ n hôn nhân. Sáng hôm nay ba mớ i đồ c nghe Thiồ m My tớ bày ý đồ nh ba cớ ngồ rồ ng ba sớ đồ c làm xui vớ i mớ t gia đình nào đó. Nào ngồ đầu...Ồ i là hai gia đình mình. Ba và mớ Duy Thồ ng vớ n hiồ u vớ n đồ hôn nhân cớ a các con do tớ các con Ổ a chồ n, cha mớ chồ có trách nhiồ m lo tròn mớ i viồ c cho các con.

Ngồ c HỒ nh tớ p Ổ i :

- Cháu Thiồ m My cũng nhồ Duy Thồ ng không chồ u nói trồ c đồ gia đình hai bên biồ t và có sớ chuồ n bớ, cũng vì thồ mớ i có cuồ c gồ p gồ khá lý thú này..! Tồ cớ đồ u là bớ t ngồ .

Duy Thồ ng vui mớ ng :

- Thồ a mớ , thồ a bác, chúng con đồ c may mớ n khi mớ và bác là chồ thân tình quen nhau, nên chúng con nghĩ rồ ng hôn nhân cớ a chúng con không còn gì lo Ổ ng cũng nhồ chồ ng có gì đồ mớ và bác phớ i bớ n lòng. Tâm nheo mớ t nhìn Ngồ c HỒ nh nhồ thồ m cùng ý nghĩ, Tâm nói :

- Đúng vớ y đó em ! Con nó nói đúng. Chúng ta không còn gì phớ i đồ n đo nồ a. Đã là mớ t nhà rồ i, hãy chồ p nhồ n cuồ c hôn nhân này cho hai tớ . Nhồ thồ , kồ tớ hôm nay anh và em đã là...xui gia vớ i nhau rồ i đồ y. Ánh mớ t Ngồ c HỒ nh chồ p chồ p, liồ c xéo Tâm trong ý nghĩ muồ n nói vớ i ngồ i yêu rồ ng anh Ổ i đồ ng vào tình yêu cớ a hai con đồ anh áp đồ o mà thồ ng cuồ c vớ i em. Anh quá tham lam, ghét anh ghê gồ m rồ i đó, vớ a yêu, Ổ i vớ a làm xui vớ i ngồ i ta. Anh “hồ t gồ n”hồ t không đồ em còn Ổ i thoát, anh ghê Ổ m đồ y anh Tâm. Anh cớ bớ o phớ i “cớ i trớ i” nhồ ng ràng buồ c khồ t khe gì đó nên giồ m bớ t đi đồ đồ c tớ do yêu, tớ do hôn nhân mà không phớ i va chồ m phiồ n phồ c đồ n đồ o đồ c, luân lý. Vì các con, em phớ i chồ p nhồ n cùng quan đầ m vớ i anh, chồ đồ ng tớ ng.

Nghĩ đồ c rồ i đồ tớ bớ ng lòng cho mình, Ngồ c HỒ nh tớ i cớ i chúc mớ ng :

- Mớ và ba các con hoàn toàn đồ ng ý hôn nhân hai con. Ba và mớ chúc mớ ng hai con hồ nh phúc trồ n vớ n bên nhau suồ t đồ i. Còn tớ c cớ i, đồ ba và mớ lo vớ i các con sau nhé.

Thiồ m My thồ a :

- Chúng con cảm ổ n ba và bác. Tớ c cớ i chúng con đã đồ tính hoàn tớ t. Xin ba và bác yên tâm. Tâm khuyên bớ o :

- Tồ nay con gái yêu cớ a ba, Thiồ m My hãy gớ i mớ cớ a Duy Thồ ng là mớ , và Thồ ng gớ i bác là ba cho đúng Ổ nghi khuôn phép trong gia đình. Chúng ta đã là mớ t nhà.

Tâm nhìn Ngồ c HỒ nh cớ i dí đồ m :

- Tôi vớ a khuyên con nhồ thồ có đúng vớ y không hồ ... chồ xui..! Chồ xui hãy cho phép các con đồ c xồ ng hồ nh thồ nhé !

Ngồ c HỒ nh hóm hồ nh tớ đồ a không kém :

-Đồ ...thồ a ... anh xui ...đúng đồ y ! Tôi đã chồ p nhồ n nhồ đầ u mà...anh xui vớ a nói thồ t chí lý. Vớ y thì...anh xui còn đầ u gì chồ bớ o thêm cho hai con, anh xui cớ nói.

Hai ngồ i cùng cớ i trong ngồ ng ngừng đồ c ý. Thiồ m My và Duy Thồ ng nhìn thồ y hai thân sinh nói chuyồ n vớ a vui vớ a pha trò, hai anh chồ cũng đồ m đầ i liồ c tình nhau say đồ m.

Vài giây im Ổ ng, Tâm bình tĩnh nhìn hai con chồ m rãi nói :

- Thiồ m My, Duy Thồ ng, chuyồ n cớ a hai con nhồ thồ xem nhồ đã tớ m ổ n. Hai gia đình chúng ta thồ t hồ nh phúc khi có đồ c dâu hiồ n, rồ quí. Ba mớ mong ổ c hai con sồ ng bên nhau hồ nh phúc trồ n đồ i. Nhân đồ p này, ba muồ n nói vớ i hai con mớ t vớ n đồ , ba nghĩ có nên nói hay không ?

Cớ Thiồ m My và Duy Thồ ng cùng nói :

Nhà nguôn vui củi đđi

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Hai, 03 Tháng 8 Năm 2009 04:40

- Tháa ba, chúng con säng nghe dù là chuyän gì.

- Nhäng ba nói räi, hai con chä buän ba mänhé.

Duy Thäng lä phép thäa :

- Chúng con không dám nghĩ thä. Thäa ba, näu có gì chúng con hä trä hät mình.

Tâm quay nhìn ngä i yêu nhä đä ý. Ngäc Hänh vän hän nhiên, khä gät đäu nhä biäu đäng tình.

Tâm nói :

- Ba và mä đã chính thäc chäp nhän là xui gia väi nhau nhä các con đã biät và luôn mong ää hai con hänh phúc bên nhau. Còn phän ba mä thì trä cä đây khi cùng làm chung công viäc täi sä làm, tä quen thân đä räi hai ngä i đã yêu nhau đän nay và đang có đä tính säng chung bên nhau, näng täa nhau trong tuäi già. Các con có lä cũng đã hiäu, con ngä i càng vä già càng thät cô đän. Näi cô đän äy có thä là mät trong nhäng nguyên nhân buän chán trong tuäi già, còn có thä giäm thä.. Đäu mà ba mä muän nói väi hai con là nhä thä. Väy thì hai con có vui vä và đäng ý ba mä đä cä thêm bä cä näa cùng bäu bän bên nhau vui säng trong nhäng ngày tháng củi đđi ? Tâm đät läi, cä Duy Thäng, Thiäm My và các bän trä phòng kä bên cũng đã đän tham đä tä đäu cùng đäng loät vä tay hoan hô chúc mäng trong sä đäng tình tuyät đäi.

Thiäm My đäu dàng bä cä bäch näi lòng trong niäm vui :

- Thäa ba mä, con xin bày tä lòng chân thành cäa con. Phän con, con hät säc hänh đän có đä cä ngä i mä thät tuyät väi nhä mä. Anh Duy Thäng đã có nhäng län nói väi con vä ngä i mä tuyät väi cäa anh. Con ngä ng mä và hät lòng cảm än mä. Đä cä có mä, mä sä an äi chăm lo cho ba mäi thä, nên chúng con rät yên tâm vä ba. Đäi väi ba, con xin chúc mäng và chia vui väi ba thät đä mä phúc có đä cä ngä i bän đäi khä ái. Con nói đä cä đäu này là do anh Thäng cäa con trä cä đây đôi khi anh äy có nói väi con vä ngä i mä khä kính cäa anh äy khiän con đã có mät suy nghĩ thät sâu säc vä mä, và đäng thäi do sä cä män nhän cäa con khi con väa gäp mä trong buäi sáng hôm nay. Con xin chúc mäng ba mä hänh phúc mãi đän ngày củi cùng.

Còn Duy Thäng thì hân hoan đäng :

- Thäa ba mä, chúng con mong muän tä chäc đäm cä cäa hai chúng con xong, sau đó là đäm cä cäa ba mä. Công viäc tä chäc chúng con sä lo liäu toàn bä, ba mä chäng bän tâm. Chúng con chä xin ba mä chäp nhän nhä thä đä chúng con vui mäng. Đäi väi chuyän cäa ba mä hôm nay chúng con rät tán thành vì theo nhä chúng con nghĩ đó chính là nguän vui và näi ää mä hänh phúc củi đđi mà ba mä cän đä cä quyän häng.

Tâm đäng đäy, giäng nói xúc đäng :

- Bây giä đän lät ba mä cảm än các con đã bày tä täm lòng hiäu thäo cùng sä hiäu biät và đäng mät lòng hä trä bäng läi nói, viäc làm đä cho ba mä đä cä tìm thäy hänh phúc yên än bên nhau trong nhäng ngày tháng củi đđi. Väy thì củi vui hôm nay chúng ta hãy bät đäu...và không bao giä biät mät mäi...Các con và các bän con hãy tä nhiên trong niäm vui tä biên tä đän hôm nay nhé !

Tâm quay läi träi män nhìn ngä i bän đäi thân thäng. Ngäc Hänh cũng đang nhìn Tâm say đäm và đang thèm khát...vòng tay ngä i yêu. Tâm ngäm khe khä väa đäng nghe hai câu thä mà ngày nào ngä i yêu đã trao cho mình nhä mät läi tä tình chân thät “Nhäm mät läi, nghe tiäng lòng thän thäc. Ôi ! anh äi ! em đã trät yêu räi ..!

<http://maylangdu-vnfl.blogspot.com>)